

τὸ δίκαιον καὶ δι' ἐγγράφου ἀποφάσεώς των νὰ μᾶς ἀναφέρουν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον χωρὶς ἄργηταν.

Ἰωάννινα

Ἰανουάριος 16 1837.

* * *

Τὸ μέγα ὕψος σας προσκυνῶ.

Ἐγὼ ὁ σκλάβος καὶ χαῖρ δουαϊζήσας ἐπειδὴ ἔχω νὰ λάβω ἀπὸ τὸν κασαμπὰν καὶ βιλαέτι τῆς Κόνιτζας διὰ δούλευσιν ὁποῦ ἔκαμα εἰς αὐτοῦς παρακαλῶ τὸ μέγα σας μερχαμέτι ¹, ἂν εἶναι ὄρισμός σας, νὰ μου ἀποφασήσεται μὲ Ὑψηλὴν διαταγὴν σας μία ἐξοτοκρησία ἀπὸ δύο τρεῖς τιμήους, νὰ διαλέξουν τὴν διαφορὰν μας καὶ αὐτοὶ νὰ σᾶς τὸ κάμουν ὕφαντὲ καὶ ὄρισμός σας.

Ἴ δὲ χρόνοι σας πάμπολοι καὶ τετιμημένοι παρὰ Θεοῦ εἶησαν.

Ἀμήν, Ἀμήν. Ἀμήν.

Ὁ σκλάβος καὶ χαῖρ δουαζῆς σας
Κωνσταντῖνος Πακόμιος ἰατρός.

* * *

Ὁ Βεζῆρ Μουσταφᾶ Πασᾶς κτλ.

Φηξηλετλοῦ χακὴμ ἐφένδη, Μουσελίμη Μουσταφάμπεγη καὶ λοιποὶ ἐχαλίδες ² τοῦ Καζᾶ Κονίτζης, μετὰ τὸν χαιρετισμὸν μου σᾶς φανερόνομε ὅτι ἐπειδὴ μίαν φορὰν τὸν χρόνον μέσα εἰς τὸν κασαμπὰν τῆς Κονίτζης ἐπικρατεῖ συνήθεια καὶ ἐορτάζεται τὸ πανηγύρι λεγόμενον παζαρόπουλον, εἶναι ἀναγκαῖον ὥστε νὰ πραγματεύωνται ὁ κόσμος καὶ οἱ πραγματευταὶ ἡσύχως καὶ ἀζημιώτως καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ τὸ νὰ ἀκολουθοῦν μερικαὶ ἀταξίαι καὶ ἀρπαγαὶ ἀπὸ παράβλεψιν τῶν κατὰ καιρὸν ζαμπιτάδων διὰ τοῦτο προστάζομε ὁποῖοι κατὰ καιρὸν Μουσελίμηδες νὰ μὴν ἤθελε πέρνουν τι περισσότερον ἀπὸ τὸ ἔκπαλαι διατεταγμένον δι' ὅσα πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται εἰς τὸ εἰρημένον πανηγύρι οὔτε τεσκερὲν παρασί, καθὼς ἔκπαλαι δὲν ἔπερνον τοιοιτοτρόπως νὰ μένη καὶ εἰς τὸ ἐξῆς χωρὶς τὸν παραμικρὸν νεωτερισμὸν ἐξάπαντος διότι καίληδες ³ δὲν γινόμεθα.

Ἐπὶ τούτῳ δίδεται τὸ παρόν μας μπουγιουρδίων καὶ οὕτως ὀφείλει νὰ γίνεταί καὶ ὄχι ἀλλέως, ἐξ ἀποφάσεως.

Ἰωάννινα

7 Σεπτεμβρίου 1838.

* * *

Ὁ Βελλᾶς καὶ Κονίτζης Ἰωσήφ ἐπιβεβαιοῖ

Διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικῶ, ἐνυπογράφου καὶ ἐμμαρτύρου γράμ-

¹) Εὐσπλαγχνία. ²) Κάτοικοι.

³) Καίληδες δὲν γινόμεθα=δὲν συγκατατιθέμεθα.

ματος δῆλον γίνεται, ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῆς χώρας Πυρσογιάνης, ἔχοντες διαφορὰν καὶ νιζὰν ¹ διὰ τὰ σύνορα τοῦ τόπου τους, κροῦσαν ὀνομαζομένην, μὲ τοὺς χριστιανοὺς τῆς χώρας Βούρμπιανης, τὴν σήμερον ὁμοθυμαδὸν οἱ χριστιανοὶ τῶν δύο χωρίων καὶ ἡμεῖς κατὰ τοὺς Θείους νόμους λεπτομερῶς ἐξετάσαντες διὰ νὰ εὐρωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον τοῦ κάθε χωρίου μάλιστα περὶ τούτου καὶ διὰ ὁμοφορίου ἀφορήσαμεν ὅθεν μετὰ τὸν ἀφορισμὸν ἐμαρτύρησεν ὁ παπᾶ γεράσης, οἰκονόμος Πυρσογιανίτης, καθὼς καὶ ἄλλην φορὰν ἔγινεν, δηλαδὴ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ποτὲ Γεωργίου προεστῶτος τῆς Βούρμπιανης καὶ τοῦ Λάμπρου προεστῶτος τῆς Πυρσογιάνης, ὅτι εἶναι τὸ σύνορον ψυλὰ εἰς τὸ καρδάρη.

καὶ κάτω εἰς τὸ μαῦρο χῶμα καὶ κατεβαίνει εἰς τὸν λάκον καὶ πέρτει τὴν στράταν εἰς τὸν πάτον στὲς ἀλατωσταργές καὶ ἀπεκεῖ πηγαίνει εἰς τὴν ποθίκαν τὴν διχαλοτὴν, ὅπου ἔχει σταυρὸν εἰς τὴν ράχην καὶ ὕστερον πέφτη εἰς τὸν τράφον εἰς τὴν Τζηντζιφιὰν καὶ εὐγένει εἰς τὸν ρόπολον τὸν κομένον καὶ εἰς τὸ πλάγι στὴν στράταν εἰς τὴν πέτραν ὅπου εἶναι ὁ πλάτανος καὶ ἀπὸ τὸν πλάτανο εἰς τὴν πέτραν στὸ τζουκάρη καὶ ἀπεκεῖ κάτω κατὰ τὸ χαντάκι ὅπου πέφτει στὸ χοράφι στὴν ἄκρη στὸν τσέρον καὶ ἕως ἐκεῖ εἶναι τὰ σύνορα τῶν δύο χωρίων ὅπου τὸ κάτω μέρος νὰ ἐξουσιάζουν τὸν τόπον οἱ Βουρμπιανῆτες εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος νὰ ἐξουσιάζουν οἱ Πυρσογιανῆτες. Ὅθεν εἰς τὴν περὶ τούτου δήλωσιν καὶ εἰς μνήμην διηνεκῆ γεγονάσιν δύο παρόμοια γράμματα ἔχοντα τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης καὶ ἐδόθη τὸ μὲν ἐν εἰς τοὺς Βουρμπιανῆτες τὸ δὲ ἄλλο εἰς τοὺς Πυρσογιανῆτας εἰς ἔνδειξιν.

1824 αὐγούστου κβ'

ἔγγραφη εἰς τὸν τόπον

Ἰωάννης Σούρλας ὑπόσκομαι

Οἰκονόμος Παπαζήσης βεβεόνο

* * *

Γράμμα τοῦ βελαετιοῦ μας Κονίτζης ὅπου διαλαμβάνει διὰ τὰ χωρία Μορατάτικα καὶ Κολωνιάτικα τὰ ὁποῖα εἶναι χρεώσται διὰ τὴν χώραν μου.

Δηλοποιοῦμεν κοινῶς ὅλον τὸ βιλαέτι τῆς Κονίτζης, ὅτι μερικὰ χωρία ὅπου εἰς τὸν καζᾶν μας ἐμπεριέχονται καὶ αὐτὰ προστατευόμενα τὰ μὲν ἀπὸ κολωνιάτικα, τὰ δὲ ἀπὸ μορατάδων μπέγιδων καὶ ἀγάδων, δὲν ἐπλήρωναν τὴν ἀναλογίαν τους εἰς τὰ βασιλικά καὶ αὐθεντικά τεκλήφια ², καὶ

¹) Ἐρεῖς, φελονεικία.   ²) Φόρους.

ἡμεῖς διὰ τὴν παλαιὰν εὐπείθειαν ὅπου πρὸς τοὺς βαλῆδες πάντοτε εἶχαμεν ἐπληρώναμεν τὴν ἀναλογίαν αὐτῶν δανιζόμενοι ἀπὸ ἄλλους μπέγηδες καὶ ἀγάδες ἀλβανούς, καὶ τώρα αὐτὸ τὸ χρέος εὐρίσκεται εἰς τὸ βιλαέτι μας, καὶ ἐπειδὴ οἱ δανιστὲς ζητοῦν αὐτὸ τὸ χρέος καὶ ἡμεῖς ἐξ ἰδίων μας νὰ τὸ πληρώσωμεν δὲν ἠμποροῦμεν, ἐπροστρέξαμεν εἰς τὸν ὑπέρτατον Βεζίρ Μεχμέτ Πασᾶ αὐθέντην μας, καὶ διὰ μέσου τῆς δικαίας αὐτοῦ προστασίας ἐζητήσαμεν αὐτὰ τὰ χωρία τῶν Καραμορατάδων καὶ Κολωνιατῶν λεγόμενα, νὰ μᾶς δώσουν τὰ ὅσα ἕως σήμερον ἐπληρώσαμεν διὰ τὰ βασιλικά καὶ αὐθεντικά τεκλήφια διὰ τὴν ἀναλογίαν αὐτῶν τῶν χωρίων, καὶ ἂν κανεῖς ἀπὸ τὸ βιλαέτι μας εἴτε μερικῶς εἴτε κοινῶς ἤθελε δοκιμάσει καμίαν ζημίαν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μπέγηδες καὶ ἀγάδες, αὐτῶν τῶν χωρίων τῶν Κολωνιατῶν καὶ Μορατάτων, διότι ἐκινήθημεν καὶ ἐζητήσαμεν αὐτὰ τὰ δίκαια μας, νὰ ἀνάγεται αὐτὴ ἡ ζημία κοινῶς εἰς τὸ βιλαέτι, πρῶτον ὅμως ὁ ζημιωθεὶς νὰ ἀποδείχνη πρὸς τὸ βιλαέτι, διότι ἐζημιώθη δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν τῆς ζητήσεως τῶν δικαίων μας, δεύτερον ἐπάνω εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ζημίας νὰ δίδῃ εἶδησιν τοῦ βιλαετιοῦ, καὶ τὸ βιλαέτι νὰ ἀγωνίζεται νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτὴν τὴν ζημίαν, καὶ ἂν δὲν δυναθῇ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τότε νὰ ἐνέχεται ἡ ζημία εἰς τὸ βιλαέτι, καὶ τρίτον ἡ ζημία νὰ εἶναι φανερὰ καὶ ἀποδεδειγμένη καὶ ὅτι ἐνηργήθη ἐπὶ τούτῳ τῷ λόγῳ τῆς ζητήσεως, καὶ ὄχι κρυφίως καὶ μὲ ἐνέδραν, καθότι εἰς τὰ κεκρυμένα καὶ μὴ ἐμφανῆ δὲν ἐμπεριέχεται εἰς αὐτό.

Πρὸς τούτοις εἰάν τινὲς ἤθελον δοκιμάσει καμίαν ζημίαν ἀπὸ κολιτζίδες¹ ἐπὶ λόγῳ ὠφηλωμένων ὀλφίδων καὶ εἰάν τῷ ὄντι χρεωστᾶ εἰς αὐτὸν ὀλφέδες τὸ βιλαέτι, νὰ ἀποζημιώνεται ἀπὸ τὸ κοινὸν ἢ δὲ² καὶ οἱ ὀλφέδες του εἶναι πληρωμένοι καὶ ἀδίκως κινήθῃ κανένας διὰ νὰ ζημιώσῃ τινά, εἰς ἐκεῖνον δὲν χρεωστεῖ τὸ κοινὸν νὰ δώσῃ τίποτε.

Διὸ καὶ ὑπογραφόμεθα

1834 Φεβρουαρίου 20

Ἰωάννινα.

Χριστόδουλος Σκουμπουρδῆς βεκίλης Βαρουσιοῦ³, διὰ Προυσόγιαννην Ἰωάννης Σούρλας, Νικόλαος Κώστα διὰ Βούρμπιανην, Νώτης Πρωτόπαπα διὰ Στρατζανη, Ἀδάμος Νάσιου βεκίλης διὰ Πάδες, Παναγιώτης Φάκας διὰ Καστάνιανην, Γιάννης Τάσης διὰ Παλιοσέλι, Δημήτρης Ἐξάρχου βεκίλης Φούρκα, Γιώργης Τζίμου βεκίλης Κάνιτσον, Βασίλης Ἐξάρχου διὰ Σταρίτσανη, Γιώργης Νικόλα διὰ Λούψικον.

¹) Φύλακας.

²) Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν.

³) Ἀντιπρόσωπος Κονίτσας.

Γ'.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΒΕΛΛΑΣΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΚΥΡΚΟΥ ΣΟΥΡΛΑ

Περὶ τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς ἐλάχιστα μέχρι τοῦδε ἐγράφησαν¹ ἐσχάτως διὰ τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς πεφωτισμένης δραστηριότητος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Σπυρίδωνος, ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Μονὴ τείνει νὰ ἐξελιχθῆ εἰς κέντρον ἐθνικῆς ἐργασίας. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἀπετέλει, εἰάν ποτε ἐκ τῶν Ἀρχείων τῶν Πατριαρχείων ἤρχοντο εἰς φῶς τὰ σχετικά χρυσόβουλα καὶ ἱστορικὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια, ὡς συνάγεται ἐκ τῶν παρὰ πόδας δημοσιευομένων ἔγγράφων, μόνον ἐν τοῖς Πατριαρχικοῖς Ἀρχείοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως δεόν νὰ ἀναζητηθῶσιν.

Κοντράκτον τοῦ Βλάχου—ἡγουμένου Δωσιθέου 1837 Ἰανουάριος.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐνσφραγίστου γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ κατὰ τὴν καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτην μητρόπολιν τῆς Βελλᾶς, Ἱερὰ μονὴ τῆς Βελλᾶς, καὶ τὴν ἰδίαν ἐπωνυμίαν ἐπιφέρουσα ὡς ὑπὸ τὸν ἱερὸν θρόνον τῆς μητροπόλεως ταύτης Βελλᾶς ὑποτελοῦσα, ἔχει καὶ εἰς τὴν θεόσωστον Βλαχικὴν ἡγεμονίαν κατὰ τὸν κανδιλίαν Σλῆμ Ρίμνικον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἀγίου Μποζαίου, ἐν ἱερὸν Μοναστήριον καλούμενον Μπαμπέν, μετόχι αὐτῆς, ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ ἀναλήψει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενον, εἰς τὸ ὅποιον ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ἡ τότε προσωρινὴ διοίκησις διώρισε προσωρινὸν ἡγούμενον τὸν πανοσιώτατον Ἱερομόναχον κύρ Δοσίθεον, ὅστις ἐν τῷ διαστήματι τῆς τριετοῦς ἡγουμενίας του, ἐκδηλώσας ὅλα τὰ καθήκοντά του ἐφάνη ἄξιος καὶ καλὸς οἰκονόμος ἐπισκευάσας τὸν ἱερὸν ναὸν καὶ τὰ οἰκήματα ἤδη σεσαθρωμένα, πληρώσας καὶ τὸ εὐρισκόμενον χρέος ἐκ τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων αὐτοῦ τοῦ ἰδίου μοναστηρίου.

¹) Περὶ βλ. 1) Ι. Λαμπρίδου. Περὶ τῶν ἐν Ἠπειρῷ ἀγαθοεργημάτων, μέρος ΙΙ, σελ. 124—125 καὶ 76—77 1880.

2) Ι. Λαμπρίδου. Ἠπειρωτικὰ Μελετήματα, Κουρεντιακὰ καὶ Τσαρκοβιστικὰ, 1888, σελ. 59—62.

3) Ἀραβαντινοῦ. Χρονογραφία τῆς Ἠπειροῦ, τόμ. Β', σελ. 237.

4) Δ. Εὐαγγελίδου. Ἡ Βόρειος Ἠπειρος, σελ. 28.

5) Rouqueville. Voyage en Grèce, τόμ. Ι, σελ. 169.

Ἦδη δὲ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς πανοσιώτατος Ἱερομόναχος κὺρ Δοσίθεος ἀφωμοιώθη τῇ ἱερᾷ κυριαρχικῇ μονῇ τῆς Βελλᾶς τῇ ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτην μητρόπολιν τῆς Βελλᾶς ὑποτελούσῃ καὶ ἐγένετο κουρὰ καὶ ὄλος ἀδελφὸς αὐτῆς ἀπεδείχθη, ὥστε τοῦ λοιποῦ ὑπάρχει καὶ λέγεται ἀναπόσπαστον καὶ γνήσιον μέρος αὐτῆς, δυνάμει τῆς κυριαρχικῆς πληρεξουσιότητος, τῆς δι' ὑψηλοῦ βασιλικοῦ Μπερατίου καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἐκλογῆς δοθείσης ἡμῖν ἀπεκαίεστιάθη γνήσιος καὶ κανονικὸς ἡγούμενος εἰς τὸ διαληφθὲν ἱερὸν μοναστήριον Μπαμπέν κτῆμα ἀναπόσπαστον Μετοχίον τῆς ἱερᾶς μονῆς ταύτης τῆς Βελλᾶς, διὰ τὴν ἡγουμενεύσῃ καὶ διοικήσῃ αὐτὸ ἀπὸ σήμερον 1837 Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους Ἰανουαρίου, ἐν τῷ διαστήματι τῆς ὀκταετίας μετὰ τὰς ἀκολουθούσας κατεστρωμένας συμφωνίας.

Αον) Ὁ πανοσιώτατος ἡγούμενος κὺρ Δοσίθεος χρεωστεῖ τὴν φυλάττη εὐπειθείαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸ κυριαρχικὸν ἱερὸν μοναστήριον τῆς Βελλᾶς ὡς ἀπαξ ἀφιερῶθαι αὐτῷ καὶ μέλος γνήσιον ἀναδειχθῆαι πειθόμενος τῷ κατὰ καιρὸν κυριάρχῃ ἀγίῳ Βελλᾶς καὶ διατηρῶν τὴν ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν καὶ τὰς τῶν ἀειμνήστων κτιόρων διαταγὰς τοῦ ἱεροῦ Μετοχίου Μπαμπέν, οὗ ἐνεπιστεύθη τὴν διοίκησιν.

Βον) Ὁφείλει ὁ πανοσιώτατος ὁ κὺρ Δοσίθεος τὴν πέμπτῃ κατ' ἔτος ἀφ' ὅλης τῆς προσόδου τοῦ ἱεροῦ τούτου μετοχίου Μπαμπέν πρὸς τὴν κυριαρχικὴν αὐτοῦ ἱεράν τῆς Βελλᾶς φλωρία ὀλανδέζικα ἑξακόσια πενήντα ἀνέπαφα, χωρὶς τῆς παραμικρᾶς ἐλλείψεως ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, τῆς ἀπαντήσεως προερχομένης ἀφ' οἰανδήποτε αἰτίας, ἅτινα θέλει πληρῶνῃ καὶ πέμπτῃ κατὰ Μάρτιον παραλαμβάνων τακτικὴν ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸν τῆς κυριαρχικῆς μονῆς τῆς Βελλᾶς κατὰ καιρὸν ἀρχιερατεύοντα ἐν τῇ μητροπόλει τῆς Βελλᾶς κυριάρχῃ ἐπικυρωμένην.

Γον) Ἐκ τῆς ὑπολοίπου προσόδου τοῦ μετοχίου τούτου Μπαμπέν, ὀφείλει ὁ αὐτὸς κὺρ Δοσίθεος τὴν ἐξοφλήσῃ ἐν διαστήματι ὀκταετίας τὸ ἐναπολειφθὲν χρέος τούτου τοῦ μετοχίου, τοῦ ὁποῖου τὰς ὁμολογίας θέλει διατηρήσῃ ἐσχισμένας καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐξοφλήσεως τὴν ἐπισκευάσῃ ὅτι χρήζει ἐπισκευασίας καὶ ἀνορθώσεως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ μετοχίῳ καὶ τοῖς κτήμασιν αὐτοῦ, τὴν μὴ κάμῃ συναλλαγὴν μετὰ τινος εἰς τὰ μοναστηριακὰ κτήματα, τὴν ἐπαγρυπνῇ διὰ τὴν μὴ ἀφαιρεθῆαι τίποτε ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας δικαίων ἐκ τοῦ μετοχίου τούτου, τὴν μὴ ἀφήσῃ τινὰ τὴν καταπατήσῃ τὰ μετοχικὰ σύνορα καὶ μούλκια.

Δον) Χρεωστῆς ὁ ἴδιος καὶ τὴν φυλάττη ἀσφαλῶς ὅλα τὰ τεκμήρια ἔγγραφα χρυσόβουλα καὶ λοιπὰ οκεύη μοναστηρίου κατὰ τὴν καταγραφὴν τῆς μητροπόλεως.

Εον) Δὲν ἔχει ἄδειαν ὁ ἴδιος τὴν πωλῆαι κανένα παδοῦρι, ἀλλὰ μόνον

νὰ ξυλεύεται τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν τοῦ μοναστηρίου ἀναγκαιοῦντα ξύλα καὶ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν μετοχιακῶν κτιρίων, εἰάν δὲ ἀκολουθήσῃ νὰ πωλήσῃ κανένα παδούρι πρῶτα νὰ εἰδοποιῆ τὸ κυριαρχοῦν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν.

5ον) Ἐσχατον καὶ τελευταῖον μετὰ θάνατον συγγενῆς ἢ ξένος δὲν δύναται νὰ τὸν κληρονομήσῃ οὔτε ἔχει δικαίωμα ὁ κὺρ Δοσίθεος νὰ κἀνῃ διαθήκην εἰς κανένα πρόσωπον, ἀλλ' ὡς ἅπαξ ἀφιερωθεὶς ἐν τῷ κυριαρχικῷ κτιρίῳ τῆς Βελλᾶς ὑπάρχει τὸ μοναστήριον αὐτὸ κληρονόμος τοῦ γνήσιος καὶ καθολικός.

Δὲν ἔχει ἄδειαν δὲ νὰ δανεισθῇ οὔτε γνωρίζει ποιὲ τὸ κυριαρχοῦν χρέος τῆς πανοσιότητος τοῦ προγενέστερα ἢ μεταγενέστερα, ἀλλὰ νὰ οἰκονομῇ τὰς διαληφθείσας συμφωνίας ἄλλως ἀπὸ τὰς μοναστηριακὰς προσόδους νὰ δώσῃ γαίας μετοχικὰς λόγῳ ἐμβαθηκίου, εἰδὲ φανῆ τοιοῦτον νομίζεται ἄκυρον.

Τὰ ἀνωτέρω ἐν ἑξ̄ κεφαλαίοις καταστρωθέντα ὀφείλει ὁ κὺρ Δοσίθεος νὰ ὑποτάσσῃται ὡς ἀνήκει εἰς τὴν κυριαρχικὴν μονήν, μετὰ δὲ τὴν ὀκταετίαν ὁ κὺρ Δοσίθεος νὰ κατέρχεται εἰς τὴν κυριαρχικὴν τοῦ μονῆν εἰς τὴν ἀφιερῶθη, παραδίδων πρῶτα τὸ μοναστήριον Μπαμπέν πανελεύθερον παντὸς χρέους, ἢ δὲ φροντὶς περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἰδίου ἐτέρας νέας συμφωνίας ἢ ἄλλου τινὸς τοῦ ἀναδεχομένου τὴν διοίκησιν καὶ τῆς Βελλᾶς ἔχοντος ἁγίου Βελλᾶς, εἰς ὃν ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἡγουμένου ἐκκλησιαστικῶς τε καὶ πολιτικῶς περιέρχονται καὶ αἱ τῶν ἱερῶν σκηνομάτων διευθετήσεις ἐναποταμιεύονται.

Βουκουρέστιον Ἰανουάριος 1837.

Ὁ Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς Ἰωσήφ.

Ἴδου τὸ κοντράκτον ὅπου ἔδωκεν ὁ Βελλᾶς στὸ Μπαμπέν, ἃς ἰδῆ ὁ καθένας πῶς σηκώνει τὸ δικαίωμα καὶ τῆς ἐπαρχίας καὶ ὅλου τοῦ τόπου καὶ τὸ κάμνει δεσποτικὸν ἔξυδον καὶ κτῆμα τῆς μητροπόλεως τοῦ καθαρὸν· διὰ νὰ ἀναιρεθῇ μία τοιαύτη πρᾶξις χρειάζεται τὴν νῦν φωνάζῃ ὁ τόπος. Τώρα ὅπου ὁ Δραμισίτης εἶναι εἰς τὴν πόλιν καὶ ζητεῖ κατὰ τὸ κοντράκτον τοῦ τὸν τόπον.

Ἐδῶ ὁ τόπος τὰ στερεώνει, ἂν δὲν τὸ προφθάσωμεν. Τώρα εὐκολὰ πίπτουν ἐπειδὴ ἡ κρισολογία εἶναι ἀνοικτὴ ἀκόμη.

* * *

Παναγιώτατε Δέσποτα, Σεβασμιωτάτη καὶ Ἁγία Ἱερὰ Σύνοδος

Οἱ ταπεινῶς ἀναφερόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Βελλᾶς διὰ τῆς ἱκετηρίου ταπεινῆς ἡμῶν ταύτης ἀναφορᾶς βαθυσεβάστως τολμῶμεν νὰ καθυποβάλωμεν εἰς τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ τὴν Σεβασμιωτάτην Ἁγίαν

καὶ Ἱερὰν Σόνοδον, ὅτι ἡ ἐπαρχία μας ἔκτοτε ἀνεξάρτητος οὕσα ἐπισκοπὴ καὶ οἰκεῖον ἔχουσα Ἀρχιερέα διὰ τῆς ἀντιλήψεως τούτου οὐ μόνον περὶ τὰ θρησκευτικὰ προέκοπτεν ἀλλ' ἄνεσιν καὶ παρηγορίαν ἐλάμβανε, ἀλλὰ διὰ τὴν στέρησιν βιομηχανίας καὶ τὸ ἄκαρπον τῆς γῆς καὶ διὰ τὴν ληστείαν τῆς ὁμόρου Ἀλβανίας παντοίαν κατάθλιψίν της, οὐχ ἦττον δὲ καὶ περὶ τὴν ἔξω παιδείαν οὐ κακῶς εἶχεν ποριζομένη μισθοὺς τινὰς διδασκάλων ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Μοναστηρίου Βελλᾶς· αὕτη δὲ ἡ μετρία τύχη τῆς ἐπαρχίας μας ἔδειξεν, ὅτι μεγίστην βελτίωσιν ἔμελλε νὰ λάβῃ ἀφ' οὗτου κατὰ τὸ ἔτος 1838¹ ἡ ἐπαρχία μας ἠνώθη μετὰ τῶν χωρίων τῆς παλαιᾶς Πωγωνιανῆς, καθ' ὅσον ἡ μὲν ἐπαρχία μας εἶχε τὸ Μοναστήριον Βελλᾶς εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόκειται τὸ ἐν Βλαχία μετόχιον Μπαμπιένης καὶ ἔξ οὗ ἀρκετὴ ποσότης ὀλανδικῶν εἰσῆρχετο κατ' ἔτος, τὰ δὲ χωρία τῆς παλαιᾶς Πωγωνιανῆς εἶχον τὸ μοναστήριον τῆς Μολυβδοσκεπάστου, ἔξ οὗ ἐξήρτηται τὸ ἐν Βλαχία μετόχιον Γκερέτζης, ἔξ οὗ εἰς χιλιάδας μεγάλη ποσότης ὀλανδικῶν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ καὶ διὰ τούτων τῶν χρημάτων αἱ μὲν ἁγίαι μοναὶ ἔμελλον νὰ διατηρῶνται ἀξιοπρεπῶς, ἡ δὲ ἐπαρχία μεγάλην νὰ λαμβάνῃ ὠφέλειαν ἐκ τῆς συστάσεως σχολείων καὶ λοιπῶν θεαρέστων ἔργων.

Ἀλλὰ θεῖα παραχωρήσει οὐκ εἶδαμεν πῶς, ἀλλὰ βεβαίως διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν μετὰ μικρὸν ἦτοι κατὰ τὸ ἔτος 1841² ἡ ἐπαρχία μας χωρισθεῖσα ἀπὸ τὰ χωρία τῆς παλαιᾶς Πωγωνιανῆς ἠνώθη μὲ τὴν τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἔκτοτε παντὸς ἐστερήθη ἀγαθοῦ καὶ παντὸς εἶδους ἐνεπλήσθη κακοῦ, ὥστε ὡς καὶ δι' ἄλλων ἀναφορῶν μας πρὸς τὸν Παναγιώτατον προκάτοχόν σας ἀνεφέραμεν, τὰ μὲν θρησκευτικὰ οὕτως ἔχουσι, καθ' ὅσον ὁσημέραι τὰ ἀσεβέστατα ἐκτελοῦνται οἷον παράνομα συνοικέσια, ἀθέμιτοι διαζεύξεις καὶ τὰ παραπλήσια, τὰ δὲ πολιτικὰ οὐ μόνον ἡ ἐπαρχία εἶναι ὄλη ἀνάστατος, ἀλλὰ καταδιώκεται τὸ δίκαιον διὰ συκοφαντιῶν καὶ μοχθηροτάτων πράξεων ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀγραμμάτων ἐπιτρόπων τοὺς ὁποίους ὁ ἅγιος Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς ἀλλάσσων πέμπει κατὰ τριμηνίαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ἵνα ἀργυρολογῇ μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ διὰ τὸν ἀρχιερέα.

Τὰ τοιαῦτα καὶ ἔτι πλείονα ἄτινα συντομίας χάριν παραλείπομεν δεινοπαθήματα ὑποφέρουν τὰ ὀλίγα χωρία τῆς παλαιᾶς Πωγωνιανῆς, τὰ ὁποῖα ὑστεροῦμεν ὅλως διόλου ποιμενικῶς καθότι οὗτος καθήμενος εἰς Βουκουρέστιον νέμεται τὰ λαμπρὰ εἰσοδήματα, ἐγκαταλείπων δὲ τὸ μὲν μοναστήριον τῆς Μολυβδοσκεπάστου ἀπὸ ὑπέρογκα χρέη, τὰ δὲ χωρία

¹) Πρὸβλ. Λαμπρίδου ἀναφέροντος τὸ ἔτος 1839.

²) Λαμπρίδου ἀναφέροντος τὸ ἔτος 1842.

εἰς τὴν αὐθαίρετον προαίρεσιν τοῦ Ἰωαννίνων διοικοῦντος αὐτὰ δι' ἐπιτρόπου του ἐπίσης ἀγραμμάτου καὶ συνεχῶς ἀλλασσομένου.

Συναισθανθέντες οὕτω τὸ μέγεθος τοῦ μεγάλου τούτου δυστυχήματος προσπίπτομεν εἰς τὸ ἔλεος τῆς Παναγιότητος, ἵνα οἰκτείρουσα τὰς ἐπαρχίας ταύτας σπεύσῃ πρὸς θεραπείαν τῶν δεινῶν τούτων, ἥτις κατ' οὐδένα ἄλλον τρόπον δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ διὰ τῆς ἀποστολῆς ἰδίου ἀρχιερέως, ἵνα ποιμάνῃ τὸν λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν τούτων κατὰ Χριστὸν καὶ κατὰ τὴν ἱερὰν θέλησιν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸς ψυχικὴν καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν τοῦ χριστεπωνύμου λαοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης εὐελπιστοῦσα ὅτι θέλει εἰσακουσθῆ ἢ ταπεινὴ δέησις αὐτῆς εὐσεβῶς ὑποφαίνεται διὰ τῶν κάτωθεν ὑπογραφῶν.

Τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου Παναγιότητος
ταπεινότατος καὶ ἐλάχιστος δοῦλος.

* * *

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βελλᾶς Ἰανουαρίου 1ῆ 1836.

Σπεύδομεν διὰ τοῦ ταπεινοῦ μας νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὴν σεβασμιότητά σας ὅτι δι' ὑψηλοῦς λόγους καὶ διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς πανιερότητός σας κινήθεντες συνήλθομεν οἱ τε ἐπίτροποι τοῦ μοναστηρίου Βελλᾶς καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ Βιλαετίου καὶ τῆς ἐπαρχίας καὶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι ὄλων τῶν πλησιοχώρων χωριῶν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου εἰς τὸ ἴδιον αὐτὸ Μοναστήριον ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Πανοσιωτάτου κυρίου Μακαρίου τοῦ ὑποψηφίου ἡγουμένου καὶ συσκεφθέντες κοινῶς περὶ πάντων τῶν συμφερόντων αὐτοῦ τοῦ Μοναστηρίου καὶ περὶ τῆς καλύτερας διὰ τὸ μέλλον ἀποκαταστάσεώς του κοινῇ καὶ ὁμοψήφω γνώμῃ βάσιν ἔχοντες τὴν πρὸ χρόνων ἄχρι τοῦδε καλὴν διαγωγὴν τὸν σεμνὸν καὶ χαρακτηριστικὸν τρόπον αὐτοῦ τοῦ κυρίου Μακαρίου καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν εὐχαρίστησιν τῆς σεβαστῆς ἡμῶν κυριαρχικῆς Πανιερότητός σας ἐσυστήσαμεν καὶ ἀποφασίσαντες ἀπεκαταστήσαμεν τὴν Πανοσιότητά του ὡς τέλειον καὶ καθολικὸν ἡγούμενον τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Μοναστηρίου Βελλᾶς ἐφ' ὅρου ζωῆς του, ὅθεν ταπεινοπαρακαλοῦμεν τὴν Σεβασμιότητά σας, ὅπως ἐγκρίνουσα τὴν κοινὴν ἡμῶν ἐκλογὴν δώσῃ καὶ τὴν βαρύτητα τῆς ψήφου της μὲ τὴν τελικὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἡγουμενικοῦ του γράμματος διὰ νὰ γενῆ βασίμως καὶ ἀσφαλῶς ἡ ἡγουμενία του συντροφευμένη μὲ τὰς σεβαστὰς ἡμῶν πανιέρους εὐχὰς σας, ἐπομένως πρὸς καταστροφὴν παντὸς ἐνδεχομένου ἀτόπου ἀκολουθήματος καὶ ἀποφυγὴν πάσης ὅσης δὴποτε ὑποψίας καὶ συμφωνήσαντες μετὰ τῶν κυρίων νικολάου δραμισίτη καὶ ἀδέλφια ἐκάμαμεν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν δεκαεξαετῆ πώλησιν ὄλων τῶν μουλκίων τοῦ εἰρημένου μετοχίου Μπαμπενίου ἔγειναν περὶ τούτου ἀμοι-

βοῖα κοντράτα κατὰ τρόπον ὠφέλιμον καὶ στέλλομεν ἤδη διὰ μέσου τῶν ἰδίων Δραμησίτων συντροφευμένων μετὰ τὴν παροῦσάν μας νὰ τὰ θεωρήσετε καὶ νὰ τὰ ἐπικυρώσητε κυριαρχικῶς συνεργοῦντες εἰς ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς στερέωσιν τακτικὴν αὐτῆς τῆς πράξεως· τὸν δὲ κακῶς ἤδη ἡγουμενεύοντα μήτε νὰ δεχθῆ ἡ Πανιερότης σας μήτε νὰ γνωρίσῃ καθὼς καὶ ἡμεῖς μήτε δεχόμεθα μήτε γνωρίζομεν καὶ ὡς ξένον νὰ ἐνεργήσετε νὰ ἐξωθῆ.

Καὶ ἂν εἶναι χρεῖα διὰ νὰ παρασταθῆ αὐτόσε ὡς ἡγούμενος μετὰ τὴν γνώμην τῆς πανιερότητός σας ἡμπορεῖ ἀκολούθως νὰ σταλθῆ ἀπὸ τὸ ἐδῶ κυριαρχοῦν Μοναστηρίον ἕνας καλόγηρος ὡς κουρὰ καὶ γνήσιον τέκνον τοῦ Μοναστηρίου.

Ταπεινοπαρακαλοῦμεν τὴν Σεβαστὴν ἡμῶν Πανιερότητά σας νὰ δεχθῆτε εὐμενῶς τὴν προεξηγημένην πράξιν μας ὡς ἀποβλέπουσαν τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν τῶν τοπικῶν ἡμῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων τὰ ὁποῖα ἀμφότερα γνωρίζομεν ὅτι ἡ καλοκάγαθος εὐχή σας θέλει προστατεύσῃ ἐπικυρώνουσα τὰ ἀνωτέρω πρακτικὰ τοῦ τόπου αἱ δὲ πανίεροί εὐχαί σας εἶησαν ἡμῖν ἀρωγοί.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβαστῆς ἡμῶν Πανιερότητος
ὁ ταπεινὸς ἡγούμενος Βελλᾶς Μακάριος

Χριστόδουλος Οἰκονόμου ἐπίτροπος, Θανάσης σιούπες ἐπίτροπος, Δημήτριος ἡκονομόπουλος, Χριστόδουλος Κόνιαρη, Ἀλέξιος Παπάζογλου, Μιχαῖλης Ἀναγνώστου, προεστὼς Κάτω Σουδενῶν, Ζήσης Ἀναστασίου Κάτω Σουδενῶν νικόλαος τζολάκης Ἀναστάσιος Δρίκου Μήσιος Πανταζῆς.

Χωρίον Ἄνω Σουδενᾶ

Γρηγόριος ἡγούμενος Ἐθαγκελιστρίας οἰκονόμος ἄνω σουδενῶν Χριστόδουλος Τατάνης Χρῦσανθος παζῆ Χαρίσης Ἀποστόλογλου Κωνσταντῆς τζανάκας.

Χωρίον Νιγράδες

Ἀναγνώστης Τοληπούλου, Χαραλάμπης ζώγκη, ντῖνο μέζκα.

Χωρίον Λιγοψᾶ

Χαράλαμπος λάλου, δημοτράκης ζαζέρος, Παπαθανάσης λιγοψᾶ.

Χωρίον Κάτω Σουδενᾶ

Ἀποστόλης Κωνσταντίνου, Σακελάριος Πρωτόπαπα, Πά' Κώστας Οἰκονόμος Κάτω Σουδενῶν, Ἰωάννης Ἀθανασίου σιούπι, Κωνσταντῖνος Πά' Ἰωάννου Διδασκαλιστῆς τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς Κάτω Σουδενῶν, Ἀναστάσιος Κωνσταντίνου Ἐξάρχου, Κωνσταντῖνος Ἰωάννου Διδασκαλιστῆς τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς τῶν Κάτω Σουδενῶν, Χριστόδουλος ἀλεξίου Νούλι, κύρκος στέλου τζόμπου, Χαρίσης Ἀλεξίου.

Χωρίον Δολιανᾶ

Οἰκονόμος δολιανίτης, Ἰωάννης Παγώνη, Βασίλειος Χρίστου, Ἰωάννης Ἀναγνώστη.

Χωρίον Βλαχάτινον

Χρίστος δημητρίου, Γεώργη κύργιος, Χρίστος γιάννη Βλαχατιανός.

Ὁ τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων Πρωτοσύγκελος καὶ ἐπίτροπος Γρηγόριος ἐπιβεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

* *

Ὅταν ἐγίνετο τὸ παρὸν συμφωνητικὸν μὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ἄνω ὑπογεγραμμένων κυρίων δὲν ἤμασθαν ἡμεῖς ἐδῶ ἀλλὰ εἰς τὴν Πελαγονίαν μᾶς παρρησιάσθη, σκεφθέντες λοιπὸν φανερώνομεν ὅτι ἡ μὲν συμφωνία ἐπάνω εἰς τὸν κύριον Νικόλαον Δραμησίτην εἶναι δεκτὴ εἰς ἡμᾶς καὶ τὴν θέλομεν νὰ τελειώσῃ, τὰς δὲ ἄνω ὑπογραφὰς δὲν τὰς γνωρίζομεν, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἐπαρχιωταί μας.

Τὸ Μοναστήριον Βελλᾶς εἶναι τῆς ἐπαρχίας μας Βελλᾶς καὶ Κονίτζης καὶ αἱ ἄνωθεν ξένα ὑπογραφαὶ δὲν ἔχουν κανένα δικαίωμα εἰς αὐτό, καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν εἶναι ἄκυροι καὶ παντάπασιν ξένα, ἡ συμφωνία καθὼς εἶναι συστημένη διὰ τὸν Κύριον Ν. Δραμησίτην εἰς αὐτὸν θέλομεν νὰ τελειώσῃ μὲ τὰ αὐτὰ ἄρθρα καὶ ὄχι εἰς ἄλλον καὶ μὲ τὴν βίαιον καὶ δύναμιν τῶν ἰδικῶν μας ὑπογραφῶν καὶ ὅλης τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ ὁ Κύριος Ν. Δραμησίτης τὸ ἐμβατικίον ὁποῦ ἔχει νὰ ἐμβάξῃ κατ' ἔτος εἰς τὸ κυριαρχοῦν μοναστήριον Βελλᾶς καὶ Κονίτζης νὰ τὸ ἐμβάξῃ εἰς περιλαβὴν συστηθησομένων ἐπιτρόπων παρὰ τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μας ταύτην τὴν πράξιν ἔχει νὰ γνωρίσῃ καὶ τελειώσῃ καὶ ὄχι ἄλλην, διότι εἰς κάθε ἄλλην δὲν ἔχομεν εὐχαρίστησιν καὶ δὲν τὴν δεχόμεθα.

1836 Μαρτίου 10

Μοναστήρι—πιτόλια.

Κώστας Γραμματικός, Ἰωάννης Σούρλας, Νικόλαος Κώστα Γραμματικός, Νότης πρωτόποπας, ἀδάμος Ἀθανασίου Χατζῆ Βασίλης, δημήτριος Ἐξάρχου, Γεώργιος διαμάντη, Χριστόδουλος σκουμπουρδῆ.

† Ὁ Πελαγονίας Γεράσιμος ἐπιβεβαιοῖ τὴν γνησιότητα τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν.

* *

Ὁ Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς Παρθένιος ἀποφαίνεται.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος ἀποδεικτικῶν Γράμματος δηλοποιεῖ ὅτι τὸ Ἱερόν Μοναστήριον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βελλᾶς ἦτο καὶ εἶναι καὶ θέλει εἶσθαι ἐνοριακὸν ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτώμενον Μετόχιον Μπαμπιένιον, κείμενον ἐν Βλαχίᾳ. Τὰ δὲ εἰσοδήματα ὅσον τοῦ κυριαρχοῦντος Μοναστηρίου τόσον καὶ τοῦ Μετοχίου Μπαμ-

πιενίον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξοδευθοῦν ὄσα ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ κυριαρχοῦντος μοναστηρίου καὶ πληρωθῶσι δι' ἀξιοπίστων μαρτυριῶν καὶ δι' ἀληθεστάτων πηγῶν ἀποδειχθησόμενα γνήσια χρῆμα τοῦ κυριαρχοῦντος Μοναστηρίου, τὰ περισσεύοντα θέλουν γίνεσθαι τέσσαρα μερίδια καὶ διανεμέσθαι ὡς ἀκολούθως:

Τὰ μὲν δύο μερίδια θέλει ἔχει ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ δεσποτείαν ὁ κατὰ καιρὸν Κυριάρχης Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων δύο μεριδίων, τὸ μὲν θέλει λαμβάνει ἡ Κοινότης τῆς Κονίτζης τὸ δὲ ἡ Κοινότης τοῦ Ζαγορίου, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1855: Μαρτίου Αὐ ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν λεχθέντων θέλει γίνεαι καὶ τὸ τακτικὸν Συγκήλιον Γράμμα: δι' ὃ καὶ ὑποφαίνεται.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 6ῃ Ὀκτωβρίου 1855.

* *

Κύριλλος ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς ὑπέριτε καὶ ἔξαρχε πάσης Ἡπείρου καὶ Κερκύρας ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν μεριότητος κὺρ Παρθένιε καὶ ὁσιώτατε ἡγούμενε καὶ τιμιώτατε ἐπίτροπε τῶν αὐτόθι κειμένων ἱερῶν καὶ σεβασμίων Μοναστηρίων, ἦτοι τῆς Βελλᾶς τῶν ἀγίων Πατέρων, τοῦ προφήτου Ἡλίου ἐν Ζίτζη, τῶν ἀγίων Ἀποστόλων τοῦ ἐπιλεγομένου Κατζικᾶ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, ἔστω γνωστὸν τῇ τε ὑμῶν ἱερότητι, τῇ ὑμῶν ὁσιότητι καὶ τῇ ὑμῶν τιμιότητι ὅτι σκέψεως κοινῆς ἡμῶν γενομένης μεταξὺ ὄλων τῶν Κοινοτήτων τῶν ἔχουσῶν μετόχια καὶ ὑπάλληλα μοναστήρια ἐν τε Βλαχίᾳ καὶ Μολδαβίᾳ περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν συνεχῶν ἐπιτοπίων ἐπεμβάσεων ἐνεκρίθη παρ' ὄλων ἡ σύστασις Ἐπιτροπῆς ἐχούσης ἐξαιτάσαι ἅπαντα τὰ ἔγγραφα ἐφ' ὧν στηρίζεται ἕκαστον Μοναστήριον καὶ Μετόχιον.

Καὶ ἐπειδὴ τόσον οἱ θρόνοι Ἀλεξανδρείας Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων παρεδέξαντο κατὰ τὰ ἀνωτέρω κοινὴν ἔγκρισιν ἵνα κομίσωσι καὶ παρουσιάσωσι πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ἣτις πρόκειται συσταθῆναι ὅσον οὕτω τὰ ἔγγραφα ἅπερ κέκτηται ἕκαστον μετόχιον ἐν τῇ Βλαχίᾳ καὶ Μολδαβίᾳ ἵνα γένηται ἐπὶ τούτων παρ' αὐτῶν ἡ δέουσα ἐπεξεργασία, διὰ τοῦτο εἰδοποιοῦντες τῇ τε ὑμῶν ἱερότητι, τῇ ὑμῶν ὁσιότητι καὶ τῇ ὑμῶν τιμιότητι διὰ τῆς παρούσης πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν ὅπως ἅπαντες τῶν ἀνωτέρω ὀνομαστὶ εἰρημένων μοναστηρίων ἀρμόδιοι ἐκλέξαντες ἀνὰ ἕνα οὓς ἐγκρίνετε πιστοὺς καὶ παρέχοντες αὐτοῖς ἱκανὰ ἐχέγγυα ἀποστείλητε εἰς Βλαχίαν ἵνα παραλάβωσι ἕκαστος τὰ τῶν

ἐκεῖ μετοχίων διάφορα ἔγγραφα, συγγίλια, χρυσόβουλα, ἀφιερωτικὰ γράμματα εἴ τι ἄλλο ἀποφαινόμενον περὶ τῶν προνομίων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν καὶ φέροντες ταῦτα μεθ' ἑαυτῶν ἔλθωσιν ἐνταῦθα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ παραμείνουσιν ἕως οὗ ἢ ρηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας τῆς αἵτινες σκοπὸν ἔχουσι ὡς εἴρηται τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἐπεμβάσεων τῆς ἐπιτοπίου ἐξουσίας.

Ἐπιμελήθητε τοίνυν ἵνα βάλλητε ἀμέσως εἰς πρᾶξιν τὰ διαταττόμενα γνωρίζοντες καλῶς ὅτι ἐὰν τυχὸν καὶ ἀδιαφορήσῃτε καὶ ἂν ἐκ τῆς ἀδιαφορίας ὑμῶν συμβῇ βλάβη καὶ ζημία εἰς τὸ μοναστήριον ἔσεσθε ὑπεύθυνος καὶ ὑπόλογος ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν :

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης.

* *

Ὁ Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς Παρθένιος ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ἴσον ἐστὶ καὶ ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἐνσφραγίστου καὶ ἐνυπογράφου ἡγουμενικοῦ Γράμματος δῆλον καθίσταται ὅτι οἱ ὑποφαινόμενοι Μητροπολίται Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς ὅτε ἡγούμενος τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς Βελλᾶς σεμνυνομένου ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μετὰ τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς συσκεφθέντες ὠρίμως περὶ διορισμοῦ καὶ ἀποστολῆς τακτικοῦ καὶ κανονικοῦ ἡγουμένου τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἱεροῦ καὶ Σεβασμίου Μοναστηρίου τοῦ Μπαμπιενίου σεμνυνομένου ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ ὑποκειμένου τῇ Κηριαρχικῇ τῆς Βελλᾶς Μονῇ, αἶτε δὴ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Κυρίου Σαμουὴλ δραπτεύσαντος συνεπείᾳ τῆς κακίστης διαχειρίσεως αὐτοῦ, ὁμοφώνως ἤδη καὶ τακτικῶς ἐξελεξάμεθα καὶ ἀναδεικνύομεν τακτικὸν ἡγούμενον καὶ πληρεξούσιον διοικητὴν τοῦ διαληφθέντος ὑποταγοῦς Μοναστηρίου, τὸν Πανοσιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Κύριον Εὐθύμιον, τακτικὸν μέλος καὶ κουρᾶν τῆς προμνησθείσης Μονῆς, ὡς πρὸς δὲ τοιοῦτον, καὶ πρὸς ὑποκείμενον πείρας, ἀφοσιώσεως, καὶ τιμιότητος ἐμπιστευόμεθα τὴν διοίκησιν καὶ ἐπικουρίαν τῶν πραγμάτων καὶ κτημάτων τοῦ διαληφθέντος Ἱεροῦ Μοναστηρίου δι' ἐξαιτίαν ὀλόκληρον, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1ης μαρτίου 1855, χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πέμπτου ἔτους καὶ λήγουσαν τὴν τελευταίαν φεβρουαρίου τοῦ 1860 ἑξηκοστοῦ, ἐπὶ ταῖς ἐξῆς συμφωνίαις :

α) Ὁφειλὴ καὶ χρέος ἀπαραίτητον τῆς αὐτοῦ Ὀσιότητος ὑπάρχει ἢ ἀγρυπνος πρόνοια καὶ φροντίς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου καὶ τῆς ἀρίστης αὐτοῦ διεξαγωγῆς, ἢ ἀπαράβατος διατήρησις τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ τάξεων καὶ τῶν ἱερῶν ἐθίμων, ἢ ἀδιάλειπτος ἐκτέλεσις τῶν ἱερῶν ἀκο-

λουθῶν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις καὶ τὰς κτητορικὰς διατάξεις καὶ πᾶσα ἐν γένει ἡ εὐρυθμία καὶ εὐστάθεια τοῦ ἱεροῦ τούτου σκηνώματος, ὧν τινῶν ἀπάντων τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν ὀφείλων ἀπαρκούστως, θέλει φροντίσει συνάμα καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων προσώπων.

β') Προσεδιωρίσθη ἐν ἀπαδοχῇ καὶ ἀβυσίτω ὑποσχέσει τῆς αὐτοῦ Ὁσιότητος ἐτήσιον ἐμβατήκιον ἐφ' ὅλων τῶν προσόδων τοῦ Ἱεροῦ τούτου Μοναστηρίου φλωρίνια Καισαροβασιλικὰ τοῦ γύρου 2350 δύο χιλιάδες τριακόσια πενήκοντα, ἅτινα ὑποχρεοῦται ἀποστέλλει κατὰ μάρτιον ἐκάστου ἔτους εἰς τὸ Κυριαρχοῦν Μοναστήριον, σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, διὰ τοῦ ἀσφαλέστερου τρόπου ἀρχόμενος τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μαρτίου τοῦ 1855 πεντηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, καὶ ἀκολουθῶν ἐν ἐκάστῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡγουμενίας ὡς διαλαμβάνει ἀνωτέρω τὴν ἀνελλιπῆ καὶ ἐμπρόθεσμον ἀποστολὴν, μεθ' ἣν θέλει ἀποστέλλεσθαι τῇ Ὁσιότητι του τακτικῆ τῆς παραλαβῆς ἀπόδειξις φέρουσα τὴν Μοναστηριακὴν σφραγίδα καὶ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ κατὰ καιρὸν ἡγουμένου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐλικυρωμένη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτου Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς.

γ') Πάντα τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Ἱεροῦ Μοναστηρίου καὶ ἀρίστην αὐτοῦ τάξιν ἀπαιτούμενα ἔξοδα ὀφείλει ποιεῖν ἡ αὐτοῦ Ὁσιότης ἀπὸ τῶν λοιπῶν μοναστηριακῶν αὐτοῦ προσόδων ἀρχὴν ποιούμενος ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1855 πεντηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Πρὸς τούτοις δὲ ὀφείλει ἐπισκευάζειν καὶ πᾶν ὅτι χρήζει ἐπισκευῆς καὶ διορθώσεως ἐν τῷ Ἱερῷ Μοναστηρίῳ καὶ τοῖς κτήμασιν αὐτοῦ διατηρῶν τὰ πάντα ἐν ἀρίστη καὶ καλῇ καταστάσει.

δ') Ὁφείλει ἡ αὐτοῦ Ὁσιότης διατηρεῖν τὴν ἀκεραιότητα τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ Ἱεροῦ τούτου Μοναστηρίου κινητῶν τε καὶ ἀκινήτων, ἐπαγρυπνῶν καὶ προσέχων ἵνα μὴ ἀφαιρεθῆ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἢ ἀποξενωθῆ καθ' οἰονδήποτε λόγον ἀλλ' οὔτε δύναται ἡ αὐτοῦ Ὁσιότης ἀνταλλάξαι ποτε μετὰ τινος μοναστηριακὰ κτήματα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ παραχώρησις τῶν μοναστηριακῶν γαιῶν πρὸς ἐμφύτευσιν ἢ οἰκοδομὰς οἴκων, ἐργαστηρίων καὶ ἄλλων οὐ δύναται ἀνεγερθῆναι ὑπὸ τῆς αὐτοῦ Ὁσιότητος λόγῳ ἐμβατικίου ἄνευ ἀδείας τοῦ Κυριαρχικοῦ Μοναστηρίου. Ἐπὶ τούτοις δὲ ὑποχρεοῦται μηδενὶ παραχωρῆσαι καταπάτησιν συνόρων τῶν Μοναστηριακῶν γαιῶν καὶ οἰκοδομῶν. Ὅσαι δὲ διαφοραί, κρισολογία καὶ ὀροθέτησις ἐμπέσουσιν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἡγουμενίας καὶ αὐτοῦ Ὁσιότητος καὶ ὅσαι εἶναι ἤδη ἐν ἐνεργείᾳ ὀφείλει ὁ ἴδιος περαιῶσαι ταύτας δι' ἰδίων αὐτοῦ ἐξόδων ἐὰν αἱ περιστάσεις καὶ αἱ περιπλοκαὶ τῶν ὀροθητήσεων καὶ τῶν κρισολογιῶν συγχωρήσωσιν